

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿1﴾

ئهی پیغمبر تو بۆچی شتیک له خوت حه کهیت که خوا بوی
حه لال کردوویت.

تهویت بهو کاره هاوسه کانت رازی بکهیت...!! له کاتیکدا که
لیخوشبوو میهره بانه.

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿2﴾

اهه شاننده ی سوینده کانتی بۆ ئاسان کردوون (به ی
که تی بدن، ئەگه که نارە) (چونکه ئە) خوایه
پشتیوان و یارمهتی دهرتانه ئەو زاتیکی زاناو دانایه.

وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ
وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿3﴾

کاتیک پیغمبر صلی الله علیه وسلم قسهیهکی نهینی لای هندیکی له
خیزانهکانی درکاند (که ئەویش دایکه حفصه بوو، ئەویش گهیاندی به
دایکه عائشه) خوایش پیغمبری ناگادار کرد له رازو نیازیان و باسی
هندیکی له رازهکی کردو باسی هندیکی نهکرد، (که پیغمبر گلهی
له دایکه حفصه کرد، ده ی درکاندنی نهینیکه) حفصه وتی: کئ
ئهم ههوالهی پی گهیا ندیت؟ پیغمبر وتی: خوای زاناو ناگا منی ناگادار
کرد، (ئهم چهند ئایهته ی رووداویکی تاییهته له ژیانی
پیغمبردا صلی الله علیه .)

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةِ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿4﴾

(بویه خوای گه بییان دهفه :) نهگمر داوای تهوبهو پهشیمانی له خوا بکهن، نه باشه، چونکه دلهکانتان له خشته چووبوو، خو نهگه هر بتانهویت نازاری پیغمبر صلی الله علیه ن، نه بزنان که خوا خوی پشتیوانیهتی، هه ها جویرهیل و ئیمانداره چاکهکان، فریشتهکانیش له ودوا هر پشتیوانن.

عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا ﴿5﴾

خو نهگهر په ردگاری بریاری ته لاقدانان بدات، نه هاوسهرانی له چاکتری پی دهبهخشیت، موسولمان و باوهر دار، ملکهچی په ردگار، زوو له ههله پهشیمان، خوا پهرست و دیندار، روژوه یان بیرو هوشیان له کاردایه سهرنجی دروستکراوانی خوا ده هه ها نه تانه ههیانه ن و ههیانه کچن.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿6﴾

نهی نهو کهسانه‌ی که یرتان هیناوه خوټان و کهس و کارتانه بیاریزن له ناگریک که سوتهمه‌نیه‌که‌ی خه‌لکی و به ، سهرپهرشتیاری نه دوزه ، جوړه فریشته‌یه‌کن که زور دلره‌ق و توندو تیژن، نافهرمانی خوا ناکهن له هیچ شتی‌کدا که فهرمانیان پیا بدات، وه ههرچی فهرمانیکیان پیا بدریت نه‌نجامی ده .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿7﴾

نه‌ی نهوانه‌ی که یرن نه‌مرو هیچ پاکانه‌یه‌ک مه‌که ، چونکه تنه‌ها پادا‌شتی نهو کارو کرده‌وانه دریته که نه .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿8﴾

ئەى ئەو كەسانەى كە رتەن هەنەوه بە تەوبەو پەشیمانیهى راست و دروسته پرووبكەنه خوا، بەلكو په ردگار تان له هەلەه گوناوهكانتان خوش بپیت، وه بتانخاته باخاتى بههشته كه جوگه به خت و كووشكهكانيدا دەروات، پروژيک دیت كه پینگەمبەرو ئەوانەى كه له خزمەتيدان خەجالەت و شەرمەزار ناکات، نوورو پرووناکیان دە وشیتە له به م و لای راستیانە : په ردگار ئەم نوورو پرووناکیەمان بو به وام و تەواو بکه خوش ببه، بەراستى تو دەسه لاتت بەسەر هەموو شتیکدا هیه.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿9﴾

ئەى پینگەمبەر صلى الله عليه وسلم كووشش بکهو جيهاد بکه دژی کافرو دووروهکان، وه تیز به لەسەر یان، ئەوانه شوینەوار یان دۆزهخه كه ناخوشتري ن سەر ئەنجامه.

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأةً نُوحٍ وَاِمْرَأةً لُوطٍ كَاتَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ ﴿10﴾

خوا نمونه هینیتە بهوانەى كه کافرو بى باوەر بوون: به هاوسەرى نوح و هاوسەرى لوط، ئە تە هاوسەرى دوو به ی چاک و پاکی نيمه بوون، كهچى خيانەتيان لى كردن (ريان پييان نه غەيبەتيان دەکردن، گالتهيان پى دەکردن...)، نيتەر ئەو پینگەمبەرانه فریای هاوسه کانیان نهکه (له قیامه) پييان ده : بچنه ناگری دۆزهخه لهگهڵ ئەوانەدا كه چنه ناوی.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَةً فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ
وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿11﴾

هه ها خوا نمونه هینیتهم بهوانهی که ردارن به هاوسه کهی
فیرعهون، کاتیک که وتی: په ردگارا لای خوت له بههشتدا مالیکم
بو دروست بکه (تا به وام به دیدارت شاد بم) له ست فیرعه
کاروکرده ی رزگارم بکه له ست قهومی ستهمکار دهر بازم بکه.

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
وَكُتِبَ لَهَا اسْمٌ كَرِيمٌ ﴿12﴾

هه ها مهریهمی کچی عیمرانیش که داوینی خوی به پاکی راگرت،
نیمهش لهو روچهی که به ستمانه، فوومان پیا کرد، نهویش ب ری
تهواوی ههبوو به گوفتارو فهرمانهکانی په ردگاری، وه ههمیشه
به وام ملکهچ و فهرمانبهردار و خواناس و نزاکار بوو.